

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obo/16/2019
Identifikačné číslo spisu: 1000898667
Dátum vydania rozhodnutia: 30.12.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1000898667.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Aleny Prieceleovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v konkurznej veci úpadcu TZK, a.s., so sídlom Coburgova 84, 917 84 Trnava, IČO: 36 226 980, s ustanovenou správkyňou konkurznej podstaty JUDr. Vierou Kubicovou, so sídlom kancelárie Záhradnícka 68, 821 08 Bratislava, o konečnej správe o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, na odvolanie správkyne konkurznej podstaty proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1K/307/2000-992 zo 07. októbra 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1K/307/2000-992 zo 07. októbra 2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie (v ďalšom texte tiež ako „konkurzný súd“), uznesením č. k. 1K/307/2000-992 zo dňa 07. 10. 2019, rozhodol o neschválení výdavkov - právnych služieb vo výške 33.789,43 eur, uvedených v článku V. bod 5.2. konečnej správy o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15. 04. 2019, doručenej súdu dňa 23. 04. 2019, kumulované pod položkou 5.2.4. „Ostatné náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty“ (1. výrok uznesenia). Súd ďalej neschválil výdavky - prenájom motorových vozidiel vo výške 11.639,59 eur, uvedené v článku V. bod 5.2. konečnej správy o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15. 04. 2019, doručenej súdu dňa 23. 04. 2019, kumulované pod položkou 5.2.4. „Ostatné náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty“ (2. výrok uznesenia). Súd ďalej neschválil výdavky - kurzové rozdiely vo výške 42.478,93 eur, uvedené v článku V. bod 5.2. konečnej správy o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15. 04. 2019, doručenej súdu dňa 23. 04. 2019, kumulované pod položkou 5.2.4. „Ostatné náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty“ (3. výrok uznesenia). Súd neschválil výdavky - mzdové nároky vo výške 11.651,08 eur, uvedené vo výške 17.311,21 eur v článku V. bod 5.3. konečnej správy

o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15. 04. 2019, doručenej súdu dňa 23. 04. 2019, pod položkou 5.3.1. „Mzdy, odmeny z DČP, odstupné, náhrady za dovolenky (po odpočítaní dane zo závislej činnosti a povinných poisťných odvodov z miezd zamestnancov) - 4. výrok uznesenia. Súd neschválil výdavky - vedenie účtovníctva, uvedené vo výške 1.200,-- eur v čl. VI. bod. 6.1. konečnej správy

o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15. 04. 2019, doručenej súdu dňa 23. 04. 2019, pod položkou 6.1.3. „Vedenie účtovníctva + konečná účtovná zvierka“ (5. výrok uznesenia). Vo zvyšnej časti súd konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15. 04. 2019, doručenej súdu dňa 23. 04. 2019, schválil (6. výrok uznesenia). Súd zároveň zamietol námietky veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava (7. výrok uznesenia). Správkyni konkurznej podstaty úpadcu JUDr. Viere Kubicovej, súd uložil povinnosť vrátiť do podstaty sumu neschválených výdavkov v celkovej výške 100.759,03 eur, v lehote do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti predmetného uznesenia (8. výrok uznesenia). Napokon v 9. výroku uznesenia súd vyslovil, že na uspokojenie veriteľov pripadá suma uvedená v konečnej správe o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15. 04. 2019, doručenej súdu dňa 23. 04. 2019, vo výške 10.392,93 eur, zvýšená o plnenie, ktoré je správkynia povinná vrátiť do podstaty, t. j. o sumu 100.759,03 eur, čo je spolu 111.151,96 eur.

2. Z odôvodnenia prvoinštančného uznesenia vyplýva, že uznesením č. k. 1K/307/2000-947 zo dňa 22. 10. 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 11. 2018, súd neschválil konečnú správu zo dňa 08. 09. 2014, doručenej súdu dňa 10. 09. 2014. Správkynia konkurznej podstaty podaním zo dňa 18. 10. 2018 požiadala súd o neschválenie konečnej správy z dôvodu potreby odstránenia nedostatkov, ktoré vykazovala a avizovala predloženie novej konečnej správy. Správkynia konkurznej podstaty (ďalej tiež „správkynia“ alebo „SKP“) doručila súdu dňa 20. 02. 2019 pracovnú verziu konečnej správy. Po oboznámení sa s obsahom konečnej správy súd skonštatoval, že správkynia predložila súdu konečnú správu, ktorá bola takmer totožná s pôvodnou konečnou správou zo dňa 08. 09. 2014 a ktorá na žiadosť správkynyne nebola súdom schválená. V predloženej pracovnej verzii konečnej správy, doručenej súdu dňa 20. 02. 2019, správkynia navýšila sumu výdavkov na účtovníctvo o 1.200,- eur, čím došlo k poklesu sumy určenej na uspokojenie veriteľov z čiastky 11.592,93 eur na čiastku 10.392,93 eur. Výzvou č. k. 1K/307/2000-961 zo dňa 20. 03. 2019 súd správkyniu upozornil na túto skutočnosť a vyzval ju, aby pri spracovaní konečnej správy, určenej na schválenie, prehodnotila výdavkovú časť s ohľadom na skoršie výhrady súdu voči podstatnej časti vynaložených výdavkov, ktoré boli uvedené už v predošlej konečnej správe zo dňa 08. 09. 2014, ako aj s ohľadom na námietky zo strany konkurzného veriteľa. Výzva súdu č. k. 1K/307/2000-961 zo dňa 20. 03. 2019, ktorá bola správkyni doručená dňa 24. 03. 2019, zostala bez reakcie správkynyne.

3. Podaním zo dňa 15. 04. 2019, doručeným súdu dňa 23. 04. 2019, správkynia predložila súdu novú konečnú správu. Súd postupom podľa § 29 ods. 3 zákona č. 328/1991 Zb., v znení platnom ku dňu vyhlásenia konkurzu (ďalej len „ZKV“), konečnú správu preskúmal a konštatoval, že konečná správa zo dňa 15. 04. 2019 je takmer totožná s neschválenou konečnou správou zo dňa 08. 09. 2014, bola upravená len o navýšenie výdavkov za účtovníctvo vo výške 1.200,-- eur, v dôsledku čoho bola v závere konečnej správy o túto čiastku znížená suma určená na uspokojenie veriteľov.

4. Súd upovedomil o predložení konečnej správy úpadcu a konkurzných veriteľov prostredníctvom Obchodného vestníka č. 87/2019 zo dňa 07. 05. 2019. Konečná správa bola vyvesená na úradnej tabuli súdu dňa 07. 05. 2019.

5. V zákonom stanovenej lehote, podaním zo dňa 17. 05. 2019, doručeným súdu dňa 21. 05. 2019, uplatnil voči konečnej správe námietky veriteľ Slovenská konsolidačná, a.s.. Námietky smerovali voči vynaloženým výdavkom na archiváciu dokumentácie úpadcu vo výške 59.749,05 eur a účtovné služby vo výške 58.251,72 eur, ktoré sú podľa veriteľa neprimerane vysoké. Veriteľ namietal aj výdavky označené v konečnej správe ako „ostatné náklady spojené s

udržiavaním a správou podstaty“ vo výške 87.907,95 eur, pod ktoré sú zahrnuté „externé právne služby vo výške 33.789,43 eur“, „prenájom motorových vozidiel vo výške 11.639,59 eur“ a „ostatné výdavky 42.478,93 eur“. Veriteľ namietol aj výpočet a výšku odmeny správkyne.

6. Správkyňa sa k námietkam veriteľa, ktoré jej súd doručil dňa 23. 05. 2019 spolu s výzvou zo dňa 22. 05. 2019, nevyjadrila, nepredložila súdu žiadne stanovisko a bez reakcie zostala aj urgencia predmetnej výzvy súdu, ktorá jej bola doručená dňa 24. 06. 2019. Súd preto pri prejednaní konečnej správy zo dňa 15. 04. 2019 vychádzal z predchádzajúcich vyjadrení správkyne k námietkam konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., Bratislava, uplatnených voči konečnej správe zo dňa 08. 09. 2014, doručenej súdu 10. 09. 2014, ďalej z vyjadrenia zo dňa 10. 02. 2015, doručeným súdu dňa 12. 02. 2015, ako aj z doplnenia vyjadrenia zo dňa 17. 12. 2015.

7. Súd v súlade s § 29 ZKV podrobne preskúmal predloženú konečnú správu, ako aj predložené námietky voči konečnej správe a konštatoval, že správkyňa od predloženia pracovnej verzie konečnej správy, doručenej súdu mailom dňa 20. 02. 2019, nereagovala na výzvu súdu č. k. 1K/307/2000-961 zo dňa 20. 03. 2019, taktiež sa nevyjadrila k námietkam konkurzného veriteľa, ktoré jej boli doručené súdom spolu s výzvou č. k. 1K/307/2000-981 zo dňa 22. 05. 2019, ani na urgenciu výzvy č. k. 1K/307/2000-985 zo dňa 24. 06. 2019.

8. Vo vzťahu k výdavkom na archiváciu, súd z predložených dokladov nezistil žiaden nesúlad medzi vykázaným množstvom doručených písomností a listín určených na archiváciu a účtovanou cenou 59.749,05 eur. Táto zodpovedá množstvu záznamov, ktoré boli vytriedené a uložené na úschovu (č. l. 790 spisu). Správkyňa predložila súdu ponuky troch spoločností zaoberajúcich sa archívnou činnosťou (č. l. 824 - 829 spisu), a to REAL SLOVEK, s.r.o., KZT a.s. a JAKKAR, s.r.o., z ktorých vybrala spoločnosť JAKKAR, s.r.o., Považská Bystrica, s najvýhodnejšou ponukou čo sa týka ceny a ponúknutých služieb. Na takto zistenom skutkovom základe, súd neprihliadol na námietky veriteľa, že výdavky vynaložené správkyňou na vytriedenie a úschovu registratúrnych záznamov sú neprímerané, pretože i keď sú vzhľadom k výške sumy dosiahnutej speňaním majetku z podstaty a sumy získanej pri výkone funkcie správcu vyššie, neboli vynaložené neoprávnene a navyše z predložených ponúk bola správkyňou vybraná spoločnosť s najvýhodnejšou cenovou ponukou za požadované služby.

9. K námietkam voči výdavkom na účtovníctvo vo výške 58.251,72 eur súd uviedol, že správkyňa nie je účtovníčkou a ekonómkou, pričom je povinná riadne zabezpečiť správne vedenie účtovníctva v konkurznom konaní. V priebehu konkurzu, ako vyplýva z predložených účtovných dokladov ku konečnej správe, vo zväzku faktúr pod č. l. 730 spisu, sa úhrady za účtovníctvo postupne znižovali. Výdavok je riadne zdokladovaný a preukázaný účtovnými dokladmi a suma vynaložená za uvedené služby v danom období, nie je neobvyklá, ani nehospodárne vynaložená. Dopočítanie výdavkov na účtovníctvo vo výške 1.200,-- eur tak, ako sú uvedené v konečnej správe zo dňa 15. 04. 2019, súd nepovažoval za oprávnený a hospodárne vynaložený výdavok, pretože správkyňa aktualizáciou predloženej konečnej správy zo dňa 15. 04. 2019 za obdobie od 10. 09. 2014 do 15. 04. 2019 iba navýšila výdavky na účtovníctvo konkurzu na úkor uspokojenia konkurzných veriteľov bez preukázania ich dôvodnosti. Súd tento výdavok nepovažoval za dôvodný a oprávnený aj s ohľadom na štádium konania a obdobie v ktorom vznikal, nakoľko v tomto období neprebíhali žiadne podstatné úkony zo strany správkyne, ktoré by mali dosah na rozsah účtovných záznamov úpadcu. S poukazom na tieto zistenia súd tento výdavok vyhodnotil za nedôvodný s tým, že ho nie je možné priznať na ťarchu konkurzných veriteľov.

10. Vo vzťahu k odmene správkyne v konečnej správe súd uviedol, že táto bola vypočítaná v súlade s vyhláškou č. 493/1991 Zb., v znení platnom v čase vyhlásenia konkurzu, t. j. ku dňu 11. 05. 2001, v znení vyhlášky č. 389/2001 Z. z., a vyhlášky č. 398/2001 Z. z. Povinnosť znižovať sumu určenú na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, o pohľadávky proti podstate, zaviedla až vyhláška MS SR č. 292/2005 Z. z., ktorá však neobsahuje prechodné a záverečné ustanovenia, ktoré by určovali, že sa vzťahuje aj na konania začaté pred nadobudnutím jej účinnosti.

Poukázaním na čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky a zákaz retroaktivity súd konštatoval, že v dôsledku novelizácií vykonávacej vyhlášky nie je možné určovať výšku odmeny podľa jej rôznych znení. Vyhláška č. 292/2005 Z. z., z dôvodu absencie prechodných a záverečných ustanovení nemôže pôsobiť do minulosti, ale iba do budúcnosti, a preto ju možno aplikovať len na výpočet odmeny tých správcov konkurznej podstaty v konkurzných konaniach spravujúcich sa zákonom č. 328/1991 Zb., ktorí boli ustanovení do funkcie až po nadobudnutí účinnosti tejto vyhlášky, t. j. od 1. júla 2005. Predmetnú vyhlášku preto nemožno uplatniť v prebiehajúcom konkurznom konaní voči správkyni JUDr. Kubicovej pri spôsobe výpočtu jej odmeny.

11. Súd neschválil časť výdavkov uvedených v konečnej správe v čl. V, bod 5.2., NÁKLADY SPOJENÉ S UDRŽIAVANÍM A SPRÁVOU PODSTATY, položka 5.2.4. „Ostatné náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty“, vyúčtované v celkovej výške 87.907,95 eur, a to konkrétne čiastku 33.789,43 eur, ktorá predstavuje náklady na právne služby fakturované spoločnosťou Kubicová, Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 68, 821 02 Bratislava, JUDr. Viera Kubicovej, správkyni konkurznej podstaty úpadcu TZK, a.s.. Súd tieto výdavky neschválil najmä z dôvodu, že advokátska kancelária je totožná so sídlom správkyni konkurznej podstaty a osobou správkyni. Súd mal za to, že správca má viesť svoju kanceláriu v takom rozsahu, aby bol objektívne schopný zabezpečiť výkon správy majetku a ak takúto kanceláriu správca k dispozícii nemá, mal by sa prípadu vzdať. Súd sa nestotožnil s obranou správkyni spočívajúcou v tvrdení, že vzhľadom na rozsah potreby výkonu správy majetku bolo potrebné zabezpečiť externé zastupovanie, najmä ak ide o zastupovanie správcu kanceláriou, ktorá je z hľadiska sídla a osôb totožná s osobou správkyni konkurznej podstaty. Súd zo spisu zistil, že dňa 28. 02. 2007 bola uzatvorená Zmluva č. 17/2007 (č. l. 711 spisu) medzi Advokátskou kanceláriou Kubicová, Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 68, 821 08 Bratislava a klientom JUDr. Viera Kubicová, so sídlom Záhradnícka 68, 821 08 Bratislava, SKP úpadcu TZK a.s. v konkurze, Trnava, s dohodnutou tarifnou odmenou 15.650,-- Sk bez DPH zo sumy 1.496.169,48 Sk na zastupovanie v právnej veci vysporiadania práv a povinností z titulu odstúpenia klienta, správkyni konkurznej podstaty od zmluvy o úschove písomností, uzatvorenej so spoločnosťou JAKKAR, s.r.o., Považská Bystrica. Ďalej súd zistil, že náklady na ťarchu konkurznej podstaty vyúčtoval advokát JUDr. Vendelín Benkóczki, faktúrou č. 222006033 zo dňa 11. 04. 2006, vystavenou na sumu 164.815,-- Sk (za úkony: príprava a prevzatie právneho zastúpenia, pojednávanie na Krajskom súde v Bratislave) s tým, že vo faktúre uvádza, že spor sp. zn. 61Cbi/114/2001 je vedený na Krajskom súde v Trnave, pričom takýto spor na Krajskom súde v Trnave nikdy vedený nebol. Zo spisu vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1K/307/2000 vyplýva, že správkyni boli vystavené faktúry na ťarchu konkurznej podstaty úpadcu za právne zastúpenie v spore sp. zn. 64Cbi/114/2001, a to faktúra č. 222007146 zo dňa 29. 11. 2007 na sumu 82.619,50 Sk (vyjadrenie k odvolaniu, režijný paušál), faktúra č. 222010083 zo dňa 18. 05. 2010 na sumu 2.744,01 eur (podanie na súd vo veci samej, režijný paušál), faktúra č. 222010010 zo dňa 20. 01. 2010 na sumu 2.744,01 eur (účasť na pojednávaní, režijný paušál), faktúra č. 222009121 zo dňa 07. 10. 2009 na sumu 2.743,70 eur (účasť na pojednávaní, režijný paušál), spolu vo výške 495.422,61 Sk. Súd konštatoval, že na Krajskom súde v Bratislave spor pod sp. zn. 64Cbi/114/2001 nikdy vedený nebol. Súd sa mohol len domnievať, že by mohlo ísť o spor sp. zn. 61Cbi/114/2001, vedený v tom čase na Krajskom súde v Bratislave, zároveň však dodal, že nie je úlohou konkurzného súdu lustrovať správnosť údajov uvedených v daňových dokladoch správkyni, ktorými preukazuje oprávnenosť vynaložených výdavkov a hľadať dôvodnosť nárokov. Zo spisu a listín doložených správkyniou súd ďalej zistil, že JUDr. Juraj Baláž uplatnil nárok na úhradu pohľadávky vo faktúre č. 222007071 zo dňa 04. 06. 2007 vystavenej na sumu 82.619,50 Sk (účasť na pojednávaní dňa 04. 06. 2007, režijný paušál), ako aj nárok na úhradu pohľadávky vyplývajúcej z faktúry č. 22010054 zo dňa 30. 03. 2010 vystavenej na sumu 2.831,61 eur (účasť na procesnom úkone - obhliadka veci, režijný paušál, použitie motorového vozidla na trase Bratislava - Trnava, pohonné hmoty na trase Bratislava - Trnava, náhrada straty času za 4 hodiny), ako aj pohľadávky z faktúry č. 222007133 zo dňa 24. 10. 2007 na sumu 82.619,50 Sk (účasť na pojednávaní, režijný paušál), pričom JUDr. Juraj Baláž uviedol, že sa jedná o úkony v spore sp. zn. 64Cbi/114/2001. Ďalej z faktúry č. 222007004 zo dňa 16. 01. 2007, vystavenej na sumu 11.900,-- Sk, vyplýva fakturácia vypracovania právneho stanoviska, pričom sa bližšie neuvádza, o aké právne stanovisko sa jedná, nakoľko absentuje identifikácia spisovej značky, účastníkov sporu a účel vypracovania právneho stanoviska. Súd v kontexte vyššie uvedených

skutočnosťou dospel k záveru, že uvedené výdavky nie je možné priznať ako dôvodné a účelne vynaložené aj titulom absencie právneho dôvodu ich vzniku, na ťarchu konkurznej podstaty. Súd ďalej zistil, že výdavok uhradený JUDr. Jurajovi Balážovi na základe ním vystavenej faktúry č. 232006011 zo dňa 09. 03. 2006, nie je možné uznať z dôvodu absencie uvedenia termínu pojednávania, absencie špecifikácie právneho vzťahu k motorovému vozidlu ŠPZ: Y, absencie preukázania, či ide o vlastné motorové vozidlo, alebo prenajaté motorové vozidlo, absentuje technický preukaz a ďalšie náležitosti zakladajúce dôvodnosť preukázaného výdavku. K rovnakému právnomu názoru dospel súd aj pri posudzovaní dôvodnosti úhrady nároku uplatneného faktúrou č. 222007061 zo dňa 11. 05. 2007 na sumu 18.359,50 Sk za vyjadrenie k odvolaniu sp. zn. 1Obo/68/2007 (vo veci sp. zn. 16Cbi/52/2004 navrhovateľa EUROFORGE, s.r.o.), nakoľko nie je zrejmé, či ide o tarifnú odmenu, odmenu z hodnoty sporu, podielovú odmenu advokáta alebo hodinovú odmenu advokáta. Náklad ako výdavok vynaložený zo strany správkyne, preto považoval súd za neprimeraný, ktorý nie je možné priznať na ťarchu konkurznej podstaty ako oprávnený výdavok. Súd ďalej zistil, že v zmysle Zmluvy č. 17/2007 bolo medzi správkyňou a JUDr. Vendelínom Benkóczkim dohodnuté, že za zastupovanie správkyne v právnej veci vyporiadania práv a povinností titulom odstúpenia správkyne od zmluvy o úschove spisov nearchívnej povahy, uzatvorenej medzi správkyňou a spoločnosťou JAKKAR s.r.o., sa za každý právny úkon poskytne JUDr. Vendelínovi Benkóczkimu tarifná odmena 15.650,-- Sk bez DPH zo sumy 1.496.169,48 Sk. Súd aj túto odmenu vyhodnotil ako neprimeranú s odôvodnením, že správkyňa nenakladala s finančnými prostriedkami, ktoré jej boli zverené, alebo ktoré mala spravovať, s odbornou starostlivosťou, hospodárne a účelne, a to aj z dôvodu, že kolegov z kancelárie, v ktorej sama pôsobila ako spoločníčka, raz zamestnávala na základe dohôd o pracovnej činnosti a raz uhrádzala ich služby ako služby externých advokátov na základe fakturácie (a teda ide o konflikt záujmov správkyne, pričom takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi). Zo spisu vyplývajú tieto právne skutočnosti: s Mgr. (teraz JUDr.) Vendelínom Benkóczkim mala správkyňa uzatvorenú Dohodu o pracovnej činnosti zo dňa 03. 09. 2001 na sumu 4.000,-- Sk brutto/mesiac, ako aj s Mgr. (teraz JUDr.) Jurajom Balážom Dohodu o pracovnej činnosti zo dňa 20. 06. 2003 na sumu 4.000,-- brutto/mesiac, ako aj Dohodu o vykonaní práce zo dňa 01. 09. 2006, 02. 11. 2006 a 01. 12. 2006 na 5.000,-- Sk brutto za mesiac. Pritom súčasne tá istá osoba, JUDr. Benkóczki, titulom poskytovania advokátskych služieb, fakturoval správkyňi výdavky takto: faktúrou č. 222007025 zo dňa 05. 02. 2007 vyúčtoval sumu 128.432,-- Sk za 14 úkonov (zastupovanie v spore 16Cbi/52/2004 na Krajskom súde v Bratislave a na Najvyššom Súde Slovenskej republiky), pričom už rozsudkom v konaní 16Cbi/52/2004 mal priznané trovy právneho zastúpenia 83.874,-- Sk + 19 % DPH + náhrada režijných výdavkov 1.176,-- Sk. Tieto skutočnosti viedli súd k záveru, že náklady uvedené ako výdavky na strane správkyne, nie je možné v konaní uznať ako dôvodné, na ťarchu konkurznej podstaty a plnenia pohľadávok konkurzných veriteľov prihlásených do konania. Obdobný záver prijal súd aj vo vzťahu k ďalšiemu výdavku správkyne JUDr. Benkóczkimu, ktorý uplatnil pohľadávku na úhradu z faktúry č. 222006035, ktorou účtoval správkyňi sumu 27.806,50 Sk, pričom ide o ten istý spor sp. zn. 16Cbi/52/2004, v ktorom rozsudkom sp. zn. 16Cbi/52/2004 zo dňa 26. 02. 2007 (rozsudok na č. l. 625a) mal JUDr. Vendelín Benkóczki ako právny zástupca správkyne JUDr. Viery Kubicovej, priznané trovy právneho zastúpenia vo výške 83.874,- Sk + 19 % DPH a 1.176,-- Sk titulom náhrady režijných výdavkov, na ktorých uhradenie bol v predmetnom rozsudku zaviazaný navrhovateľ EUROFORGE s.r.o. Slušovice. Súd zistil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 61Cbi/114/2001-520 zo dňa 15. 12. 2010 o určenie poradia prihlásenej pohľadávky vo výške 938.784,37 eur (28.281.818,-- Sk) navrhovateľa SCH Stahl Trade, s.r.o., so sídlom Na Výtoni 9, 120 00 Praha, Česká republika, proti odporkyni JUDr. Viera Kubicová, advokátka, so sídlom Záhradnícka 68, 821 08 Bratislava, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu TZK, a.s., IČO: 36 226 980, zastúpená Advokátskou kanceláriou Kubicová, Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., IČO: 35 917 148, boli správkyňi, resp. jej právnomu zástupcovi priznané trovy konania vo výške 199,16 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 893,16 eur. V rámci odvolacieho konania vedeného pod sp. zn. 2Obo/16/2011, bola táto časť výroku o trovách zmenená odvolacím súdom tak, že náhradu trov prvostupňového konania odporkyni podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s p.“) nepriznal (č. l. 625 spisu).

12. Súd ďalej nepriznal ako dôvodné, hospodárne a účelne vynaložené náklady do sumy 33.789,43 eur, ktoré správkyňa vyúčtovala ako pohľadávku proti podstate titulom nákladov na

právne služby, fakturované spoločnosťou Kubicová, Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o.. Vo vzťahu k uvedenému súd konštatoval, že právny zástupca správkyne si v incidenčnom spore účtoval svoje náklady z hodnoty vedeného sporu, pričom podľa súdu je neúčelné a nehospodárne, aby na ťarchu pohľadávok proti podstate boli vyúčtované voči konkurznej podstate náklady na poskytované právne služby úpadcovi totožnou osobou, ako je osoba správkyne, navyše vo výške z hodnoty sporu. Súd poukázal na už judikovanú prax, kedy súdy pri rozhodovacej činnosti o náhrade trov konania, v prípade incidenčných sporov, nevychádzajú z hodnoty sporu.

13. Súd ďalej neschválil časť výdavkov uvedených v konečnej správe v čl. V., bod 5.2., NÁKLADY SPOJENÉ S UDRŽIAVANÍM A SPRÁVOU PODSTATY, položka 5.2.4. „Ostatné náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty“, vyúčtované v celkovej výške 87.907,95 eur, konkrétne čiastku 11.639,59 eur, ktorá predstavuje náklady na prenájom motorových vozidiel. Súd tak rozhodol na základe listín doručených správkyňou, z ktorých vyplývajú tieto skutočnosti: Zmluvu o nájme dopravného prostriedku z 27. 06. 2001 uzavrel prenajímateľ CORPORA a.s., so sídlom Záhradnícka 68, 821 08 Bratislava s nájomcom JUDr. Viera Kubicová, SKP úpadcu TZK, a.s., s tým, že JUDr. Viera Kubicová je členkou dozornej rady spoločnosti CORPORA, a.s., ako prenajímateľa, pričom sídlo prenajímateľa je totožné so sídlom nájomcu. Suma za prenájom motorového vozidla Škoda Fabia, ŠPZ: Y., bola účtovaná vo výške 2.500,-- Sk bez DPH/denne, fakturovaná v celkovej výške 5.920,14 eur. Súd vyhodnotil uzavretie tejto zmluvy za nehospodárne a vynaložený výdavok za neúčelné vynaloženie finančných prostriedkov v konkurze. Zmluvu o nájme dopravného prostriedku zo dňa 02. 01. 2007 uzavrel prenajímateľ Kubicová, Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o. s nájomcom JUDr. Viera Kubicová, SKP úpadcu TZK, a.s.. Suma za prenájom osobného motorového vozidla CITROEN XSARA PICASSO 2.0HD1, ŠPZ: Y., je účtovaná vo výške 1.000,-- Sk bez DPH/denne, a to za každý začatý aj nepracovný deň. Predmetný výdavok považoval súd opäť za neúčelný a nehospodárny, ktorý nie je možné priznať na ťarchu konkurznej podstaty úpadcu. Súd zo spisu zároveň zistil, že spoločník kancelárie Kubicová, Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., JUDr. Benkóczki, faktúrou č. 232008071 fakturoval správkyňu sumu 66.640,-- Sk ako nájom úžitkového vozidla za polrok 2008. Rovnako JUDr. Baláž, ako spoločník kancelárie Kubicová, Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., faktúrou č. 232008094 fakturoval správkyňu nájom úžitkového vozidla v sume 33.320,-- Sk za obdobie júl až september 2008 a faktúrou č. 232008813 sumu 33.320,-- Sk za obdobie október až december 2008. Predmetné výdavky nie je možné priznať na ťarchu konkurznej podstaty úpadcu titulom nehospodárneho a neúčelného vynaloženia tohto výdavku. Súd zo spisu zistil aj nehospodárnosť nakladania s finančnými prostriedkami na strane správkyne, keď v podaní zo dňa 02. 03. 2017, na výzvu súdu zo dňa 25. 01. 2017, uviedla, že celkom jej bolo fakturované za prenájom motorových vozidiel 13.821,30 eur, ale uhradila len 11.639,59 eur. Suma 2.181,71 eur predstavuje neuhradený nárok proti podstate. Z uvedeného vyplýva, že správkyňa nevedela pohľadávky proti podstate spôsobom, ktorý by zakladal konštatovanie o jej konaní s odbornou starostlivosťou. Aj táto skutočnosť je limitujúca pre rozhodnutie súdu o nepriznaní vyššie uvedených výdavkov ako výdavkov proti konkurznej podstate. Opačný výklad súdu by vniesol do konania správkyne možnosti nehospodárne nakladať s financiami za účelom zvýhodnenia svojej advokátskej kancelárie a presunu finančných prostriedkov z účtu správy majetku na účet kancelárie správkyne. Súd sa pri rozhodovaní o výdavku za prenájom motorového vozidla/vozidiel stotožnil aj s námietkou konkurzného veriteľa, ktorý uviedol, že v zmysle uzatvorenej zmluvy platila správkyňa za prenájom osobného motorového vozidla ŠKODA Fabia v roku 2001 sumu 2.500,-- Sk bez DPH denne. Celkovo vynaložila na prenájom vozidiel sumu 11.639,59 eur, za ktorú bolo možné kúpiť nové auto Škoda Fabia. Správkyňa teda zaplatila sumu za prenájom motorového vozidla spriaznenej osobe. Veriteľ uviedol, že správkyňa mohla cestovať verejnou dopravou z Bratislavy do Trnavy rýchlikom, čo je aj z hľadiska časového rýchlejšie.

14. Súd neschválil ani časť výdavkov uvedených v konečnej správe v čl. V., bod 5.2., položka 5.2.4. „

Ostatné náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty“, vyúčtované v celkovej výške 87.907,95 eur, konkrétne čiastku 42.478,93 eur predstavujúcu kurzové rozdiely. Vo vzťahu k tejto položke súd uviedol, že nejde o skutočný výdavok v podobe realizácie plnenia na strane správkyne, nakoľko ide iba o účtovnú operáciu v položke kurzové rozdiely, ktoré sa účtujú podľa zákona o účtovníctve. Kurzové

rozdiely, ktoré vznikli preceňovaním aktív a pasív v cudzej mene, sa účtujú podľa charakteru na účty nákladov účtovnej triedy skupiny 61 alebo výnosov účtovnej skupiny 71, okrem kurzových rozdielov uvedených v § 5 ods. 1 písm. a/ až e/ zákona č. 70/2002, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o postupe účtovania. Súd poukázal na ustanovenie § 17 ods. 17 zákona č. 595/2003 Z. z., o dani z príjmov v platnom znení, ako aj vyjadrenie - podanie vysvetlenia zo dňa 17. 12. 2015 (č. l. 820), v ktorom správkyňa odôvodnila vznik výdavkovej položky v sume 42.478,93 eur - kurzové rozdiely tým, že sú spôsobené v štruktúre majetku úpadcu ku dňu vstupu do konkurzu. Ku dňu 11. 05. 2001 boli vedené aktíva v cudzej mene - cenné papiere, pokladničná hotovosť, vklady na bankových účtoch, ako aj pohľadávky a záväzky a tieto aktíva v cudzej mene mali byť v účtovníctve úpadcu ocenené v súlade s platnými ustanoveniami zákona o účtovníctve, t. j. prepočítané platným kurzom NBS v deň ich vzniku na tuzemskú menu SKK. Následne mali byť prepočítané v deň uzávierky platným kurzom k ultimu príslušného roka, resp. ku dňu ich speňaženia na tuzemskú menu. Vzniknuté rozdiely v ocenení boli preto zúčtované na výnosové a nákladové účty titulom podvojného účtovníctva úpadcu. Súd k položke 42.478,93 eur uviedol, že ide o položku účtovného zúčtovania kurzových rozdielov. Súd nemal za zrejme, prečo správkyňa zahrnula sumu 42.478,93 eur - kurzové straty z predaja cenných papierov, medzi výdavky, ktoré reálne vynaložila

v súvislosti so správou podstaty (účtovníctvo, externé služby a pod.). Súd preto položku kurzové rozdiely v sume nákladov vo výške 42.478,93 eur nepovažoval za výdavok, ktorý by mohol priznať ako oprávnený, nakoľko sa nejednalo o žiaden výdavok v podobe reálneho plnenia zo strany správkyne, ale jednalo sa iba o účtovnú operáciu v účtovníctve úpadcu titulom účtovania kurzových rozdielov v podvojnóm účtovníctve.

15. Súd zo sumy výdavkov uvedených v konečnej správe v čl. V., bod 5.3., položka 5.3.1. „Mzdy, odmeny z DČP, odstupné, náhrady za dovolenky (po odpočítaní dane zo závislej činnosti a povinných poisťných odvodov z miezd zamestnancov)“, vyúčtované v celkovej výške 17. 311,21 eur, neschválil čiastku vo výške 11.651,08 eur, nakoľko táto suma predstavuje výdavky na mzdy vyplatené správkyňou zamestnancom vlastnej advokátskej kancelárie na základe uzatvorených dohôd o vykonaní prác - administratívne činnosti, ktoré podľa správkyňou predložených dokladov (príloha č. 10 k pôvodnej konečnej správe zo dňa 08. 09. 2014, č. l. 699 spisu), boli vyplatené nasledovne: Z. N. vo výške 4.979,10 eur, V. D. vo výške 1.161,79 eur, JUDr. Jurajovi Balážovi vo výške 1.792,47 eur a JUDr. Vendelínovi Benkóczkimu vo výške 3.717,72 eur, spolu 11.651,08 eur. Súd tieto náklady, uvedené ako výdavky správkyne na zamestnancov, nepovažoval za účelné a hospodárne vynaložené, nakoľko odmeny a plnenia boli poskytnuté zamestnancom advokátskej kancelárie, ktorá je totožná s osobou správkyne. Ich vynaloženie súd neuznal za dôvodné aj vzhľadom na skutočnosť, že úpadca mal v tom čase (v rozhodnom období) vlastných zamestnancov, ktorí boli objektívne schopní predmetné úlohy plniť v rámci svojich pracovných povinností. Nie je preto možné tieto výdavky, vyúčtované ako náklady, priznať na ťarchu konkurznej podstaty, a tým na ťarchu konkurzných veriteľov, a to najmä z dôvodu, že správkyňa má povinnosť viesť kanceláriu v takom rozsahu, aby bola objektívne schopná zabezpečiť výkon správy majetku. Ak takúto kanceláriu správkyňa v čase prevzatia konkurznej veci k dispozícii nemá, je povinná to oznámiť súdu a je povinná sa výkonu funkcie v konkrétnej veci vzdať. Súd poukazom na § 11 ods. 1 zákona č. 8/2005 Z. z., o správcoch konštatoval, že pokiaľ správkyňa nevytvorila v rámci kancelárie personálne vybavenie zamestnancami, nie je možné si zamestnancov vypožičať z advokátskej kancelárie, ktorá je totožná s osobou správkyne. Súd nemohol prihliadnuť k vyjadreniam správkyne v úradnom zázname z informatívneho výsluchu konaného dňa 25. 04. 2017, v ktorom uviedla, že s pracovníčkami V. D. a Z. N. bola uzatvorená dohoda o vykonaní prác na určité práce a určitý čas a neboli to bývalé zamestnankyne úpadcu. Súd mal za to, že výdavok 11.651,08 eur v časti nákladov na mzdy pracovníkov správkyne, nemá ísť na ťarchu podstaty, pretože cieľom konkurzu je pomerné uspokojenie konkurzných veriteľov. Vo zvyšnej časti 5.660,13 eur súd výdavok považoval za oprávnený, nakoľko tento bol uhradený bývalým zamestnancom úpadcu, ktorí poskytovali potrebnú súčinnosť správkyňi na dohodnutý čas a ktorý bol vyplatený nasledovne: L. Z. 1.392,16 eur, L. Ľ. 1.357,-- eur, E. H. 1.693,66 eur, V. H. 1.118,74 eur a M. D. B. 99,58 eur.

16. Úpadca ani ostatní konkurzní veritelia v zákonom stanovenej lehote ďalšie námietky nepodali, preto súd postupoval podľa § 29 ods. 4 ZKV a schválil konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty a

vyúčtovani odmeny, okrem výdavkov uvedených vo výrokovvej časti I., II., III., IV., V., uznesenia z dôvodu nehospodárne vynaložených finančných prostriedkov v konkurznom konaní a rozporu s cieľom konkurzu, ktorým je v zmysle § 2 ods. 2 ZKV dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku. Súd zároveň výrokom VIII. uznesenia zaviazal správkyňu na vrátenie sumy predstavujúcej výšku neschválených výdavkov do podstaty, ktorá bude použitá na uspokojenie veriteľov. Súd výrokom IX. určil výšku sumy určenej na uspokojenie konkurzných veriteľov. Výšku ostatných výdavkov vyúčtovaných správkyňou považoval súd, po doložení príslušných účtovných dokladov, za dôvodnú a preukázanú. Vo zvyšnej časti súd schválil konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty tak, ako je uvedené vo výroku VI. uznesenia a námietky veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., vo výroku VII. uznesenia zamietol.

17. Proti uzneseniu konkurzného súdu v bodoch I., II., III., IV., V., VIII. a IX., podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie správkyňa konkurznej podstaty (č. l. 1002 a nasl.) tvrdiac, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“).

18. Vo vzťahu k napadnutému výroku I. uznesenia č. k. 1K/307/2000-992 zo dňa 07. 10. 2019 o neschválení výdavkov - právnych služieb vo výške 33.789,43 eur, správkyňa namieta, že v odôvodnení uznesenia súd nesprávne vyhodnotil súbor dôkazov predložených nielen ku konečnej správe, ale počas celého konkurzného konania, počas ktorého prebehlo množstvo súdnych sporov, bolo podaných množstvo trestných oznámení a vedených trestných konaní, v ktorých súd na požiadanie orgánov činných v trestnom konaní niekoľkokrát zbavoval správkyňu mlčanlivosti. Správkyňa namieta „chaotické“ vyhodnotenie predložených dôkazov k zdokladovaniu výdavkov ku konečnej správe, ktoré podložila spisovými značkami súdnych aj trestných konaní a úhradami za poskytnuté služby.

19. Ku konaniu vedenému pod sp. zn. 61Cbi/114/2001 správkyňa uviedla, že v tomto konaní, vyvolanom veriteľom, bolo vykonaných 16 právnych úkonov, spočívajúcich v účasti na súdnom pojednávaní na Krajskom súde v Bratislave a Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“, „najvyšší súd“ alebo „NS SR“), v písomných podaniach, odvolaniach a ďalších nevyhnutných úkonoch, ktorých zdokladovanie bolo predložené na žiadosť krajského súdu s presným vyčíslením a popisom úkonov vykonaných v konaní. Prvoinštančnému súdu vytkla, napriek tejto skutočnosti vyhodnotil výdavky spojené s činnosťou správkyne ako nehospodárne vynaložené. Správkyňa tvrdí, že vo faktúre je uvedené nesprávne číslo konania 64Cbi/114/2001 namiesto 61/Cbi/114/2001, ktorá nesprávnosť vznikla len prepisovou chybou, rovnakou len prepisovou chybou bol namiesto Krajského súdu v Bratislave uvedený Krajský súd v Trnave. Správkyňa má za to, že z dokladov pravidelne predkladaných ku konečnej správe a vyúčtovania právnych služieb, bolo možné jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností stanoviť, že sa jedná o konkrétne súdne konanie.

20. K neuznaniu pohľadávky vyplývajúcej z procesného úkonu nariadeného súdom na deň 30. 03. 2010 - ohliadka na mieste samom v Trnave, správkyňa uviedla, že v spise sa nachádza uznesenie krajského súdu, ktorým nariadil ohliadku v mieste bývalého sídla úpadcu v Trnave. Na faktúre je síce uvedené nesprávne číslo konania (64 namiesto 61), zároveň však z nej vyplývajú účastníci konania a tiež vyúčtovanie pracovnej cesty a nákladov s použitím motorového vozidla patriaceho advokátskej kancelárii ŠPZ: Y., Citroen Xara Picaso. Na výzvu súdu správkyňa predložila všetky vyúčtovania, aj veľký technický preukaz vozidla o majiteľovi vozidla, ktoré však súd pri hodnotení vôbec nespomenul, ani ich nevyhodnotil, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože neprihliadol na skutočnosti a dôkazy, ktoré boli predložené a ktoré boli preukázané. Súdu tiež vytkla, že nebral do úvahy, že spor nezavinila správkyňa konkurznej podstaty, ktorá niekoľkými urgenciami žiadala súd o rozhodnutie vo veci, ale bol to navrhovateľ, ktorý prietahmi v konaní spôsobil, že spor trval 10 rokov, kým sa právoplatne skončil v jeho neprospech. Správkyňa vyslovila názor, že takéto nezodpovedné konanie veriteľa nemôže ísť na ťarchu správcu konkurznej podstaty, ktorého úloha je predovšetkým speňaženie majetku a nie riešenie sporov medzi bývalými obchodnými partnermi. Poukázala na to, že zo samotných rozsudkov vydaných v predmetnom spore vyplýva, že sa jedná o problematiku náročnú a nie

ustálení z hľadiska právneho posúdenia a jednotnosti výkladu.

21. Vo vzťahu ku konaniu vedenému pod sp. zn. 16Cbi/52/2004, ohľadne ktorého súd

neuznal dôvodnosť úhrady nároku uplatneného faktúrou č. 222007061 zo dňa 11. 05. 2007 na sumu 18.359,50 Sk za vyjadrenie k odvolaniu 1Obo/68/2007, správkyňa uviedla, že za tarifnú hodnotu pre určenie trov právneho zastúpenia bola použitá hodnota vecí uvádzaná navrhovateľom na účely určenia výšky súdneho poplatku (č. l. 15 spisu), a to suma 1.214.285,70 Sk. V konkurznom spise je doložené, že uvedený úkon bol vykonaný, rovnako aj ostatné úkony v predmetnom spore, napriek tomu súd uvedený dôkaz nevyhodnotil a neprihliadal naň. Správkyňa súdu vytkla, že sa nezaoberal vecnou stránkou poskytnutých právnych služieb, ich účelnosťou a nevyhnutnosťou v celom konkurznom konaní, ale ako dôvod na ich neschválenie uviedol iba to, že právne služby boli poskytnuté advokátskou kanceláriou s totožným sídlom ako sídlo správkyne konkurznej podstaty. Súd nevzal do úvahy zdôvodnenie o účelnosti pokračovania v právnom zastúpení vykonávanom zo začiatku koncipientmi kancelárie, ktorí boli s vecou a právnou problematikou dostatočne oboznámení. V tejto súvislosti správkyňa poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 104/08 zo dňa 24. 09. 2008, v ktorom ústavný súd vyslovil, že aj správca konkurznej podstaty je oprávnený v sporoch v rámci konkurzného konania dať sa zastupovať ako účastník konania v zmysle 142 a nasl. O. s. p..

22. Vo vzťahu k výroku II. napadnutého uznesenia, ktorým konkurzný súd neschválil výdavky - prenájom motorových vozidiel vo výške 11.639,59 eur, správkyňa uviedla, že podala vysvetlenie a doložila doklady, ktoré poukazujú na oprávnenosť týchto výdavkov vzhľadom na priebeh konkurzu a množstvo úkonov súvisiacich nielen so súdnymi spormi, ale aj konaniami na daňovom úrade, colné konania a trestné konania nielen v Bratislave, ale predovšetkým v Trnave a Galante, a teda mimo sídla správkyne, ktoré sú vyúčtované transparentne a predložené aj s cestovnými príkazmi na vykonanie úkonu pracovnej cesty v konkurznom konaní. Správkyňa tvrdí, že predložila podrobnú dokumentáciu a zdôvodnenie účelu a výhodnosti prenájmu motorového vozidla, nakoľko nemala k dispozícii vlastné motorové vozidlo. V konkurznom spise sú doložené všetky doklady aj s predložením iných ponúk, ktoré v tom období boli na úrovni ceny za prenájom podľa dĺžky prenájmu. Ak by bol prenájom dlhodobý, cena by sa znižovala, správkyňa si však nemohla dovoliť ani kúpiť motorové vozidlo do konkurzu, ani uzatvoriť nájomnú zmluvu na dlhodobý prenájom, preto uvedené riešila operatívne so spoločnosťou, ktorá jej poskytla ad hoc nájom podľa požiadavky a potreby. Správkyňa dôvodí tým, že mnohé úkony vykonané v konkurznom konaní nezavinila, ani neiniciovala, tieto boli vyvolané, resp. vykonané predovšetkým veriteľmi, spoločníkmi, akcionármi a bývalými štatutármi úpadcu, ktorí si podávaním rôznych trestných oznámení riešili vzájomné spory. Správkyňa tvrdí, že v konkurznom spise dostatočne zdôvodnila, preukázala a riadne zdokladovala všetky výdavky, predložené dôkazy však neboli zo strany súdu správne vyhodnotené, na základe čoho súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

23. Správkyňa v predmetnej časti svojho odvolania uviedla, že dňa 26. 05. 2001 bola pracovníkom správkyne, G.. D. D., vykonaná cesta na trase Bratislava, kancelária - TZK, a.s. Trnava a späť v čase od 7.00 hod. do 11.00 hod., a nie dňa 28. 05. 2001, ako je omylom uvedené vo vyúčtovaní. Cesta bola vykonaná za účelom zabezpečenia pracovných povinností v sídle úpadcu pri ohliadke nehnuteľného majetku zapísaného v zozname majetku konkurznej podstaty, konkrétne bola vykonaná ohliadka a zabezpečenie fotodokumentácie pozemkov v kat. úz. Trnava a zabezpečenie súčinnosti voči Daňovému úradu Trnava. Dňa 31. 05. 2001 bola vykonaná pracovná cesta do sídla úpadcu v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod. pre potreby zabezpečenia dokladov z archívu úpadcu a za účelom poskytnutia súčinnosti štatutárnych zástupcov spoločnosti v trestnej veci voči súdnemu exekútorovi Ing. Romanovi Liščákovi, voči ktorému bolo na podnet správkyne konkurznej podstaty začaté trestné stíhanie podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a trestný čin marenia konkurzného alebo vyrovnávacieho konania podľa § 256d ods. 1 písm. c/, ods. 3 Trestného zákona (č. k. Č.:A.-XXX/XX/-XXXX Č.). Celkovo bolo vykonaných 28 služobných ciest na Okresnú prokuratúru Trnava.

24. Správkyňa ďalej uviedla, že dňa 23. 05. 2001 vykonala pracovnú cestu za účelom zabezpečenia kontroly odhlášok pracovníkov úpadcu zo Všeobecnej zdravotnej poisťovne, kontrolu mzdovej agendy v sídle úpadcu a v archíve úpadcu a zabezpečenie podkladov a dokladov pre potreby poskytnutia súčinnosti v incidenčnom spore vedenom pod sp. zn. 61Cbi/114/01 SCH Stahl Trade s.r.o., o určenie poradia prihlásenej pohľadávky. Dňa 30. 05. 2001 vykonala pracovnú cestu za účelom zabezpečenia ohliadky a prítomnosti správkyne pri fyzickej inventarizácii strojov a zariadení podľa zoznamu majetku konkurznej podstaty za prítomnosti odborného poradcu zo strany spoločnosti SCH Stahl Trade s.r.o., a zástupcov úpadcu pre účely posúdenia oprávnenosti a platnosti záložnej zmluvy v prospech SCH Stahl Trade s.r.o.. V období rokov 2000 až 2004 správkyňa vykonala pracovné cesty za účelom poskytnutia súčinnosti a výpovede ako svedka v rôznych trestných konaniach, konkrétne v konaní vedenom pod ČVS: U.-XX/OVEK-XXXX E. - scudzenie linky LZK 4000A vykonala 12 pracovných ciest, v konaní pod ČVS: U.-XXXX pre trestný čin podvodného úpadku vykonala 4 pracovné cesty a v konaní pod č. 1 E. XXXX/XXXX-XX vykonala 16 pracovných ciest. Súčinnosť v podobe výpovede a predloženia požadovaných dokladov musela správkyňa poskytnúť aj v prípade ďalších 12 trestných oznámení podaných zo strany štatutárnych zástupcov úpadcu. Správkyňa ďalej uviedla, že pre rozsiahlu agendu súdnych sporov, trestných oznámení, daňových konaní a colného konania, musela zabezpečiť odborné právne posúdenie a zastúpenie, keďže tieto nemohla zabezpečiť len ona osobne. Náklady na právne zastúpenie boli vynaložené len v nevyhnutnej miere, a to len v prípade, kedy správkyňa nemohla právne zastúpenie zabezpečiť sama pre kolíziu s inými pracovnými povinnosťami. Uviedla tiež, že za prenájom motorových vozidiel bola vyfakturovaná suma celkom 13.821,30 eur, ktorá ale nebola celá zaplatená, vyplatená bola len suma 11.639,59 eur voči kancelárii Kubicová, Benkóczki, Baláž - advokáti s.r.o., a to z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Ako správkyňa nevlastnila motorové vozidlo, preto musela na cesty v súvislosti s konkurzom používať vozidlo vo vlastníctve advokátskej kancelárie. Rozdiel sumy faktúrovanej a nezaplatenej, je náklad proti podstate vo výške 2.181,71 eur. Prenájom motorových vozidiel bol na obdobie rokov 2000 a 2001. t. j. spolu 24 mesiacov, pričom prenájom za mesiac predstavoval sumu 484,98 eur a na deň sumu 16,16 eur s DPH.

25. Vo vzťahu k výroku III. napadnutého uznesenia, ktorým konkurzný súd neschválil výdavky - kurzové rozdiely vo výške 42.478,93 eur, správkyňa uviedla, čo súd aj konštatoval v bode 21. uznesenia, a to, že sa nejedná o konkrétny výdavok správkyne, že ide o kurzové straty z predaja cenných papierov, ktoré bolo potrebné z hľadiska účtovníctva zaúčtovať ako straty - kurzové rozdiely. Podľa vyjadrenia správkyne sú kurzové rozdiely a ich vznik u úpadcu TZK, a.s., spôsobené nasledujúcimi skutočnosťami (podľa vyjadrenia a stanoviska od účtovníčky M. N. O.): V štruktúre majetku úpadcu boli ku dňu vstupu do konkurzu, t. j. ku dňu 11. 05. 2001 aktíva v cudzej mene - cenné papiere, pokladničná hotovosť a vklady na bankových účtoch ako aj pohľadávky a záväzky. Tieto aktíva v cudzej mene boli v účtovníctve úpadcu ocenené v súlade s platnými ustanoveniami zákona o účtovníctve, t. j. boli prepočítané platným kurzom Národnej banky Slovenska v deň ich vzniku na tuzemskú menu (SKK). Následne boli prepočítané v deň uzávierky platným kurzom k ultimu príslušného roku, resp. ku dňu ich speňaženia alebo konečnej konverzie na tuzemskú menu. Vzniknuté rozdiely v ocenení boli zúčtované na výnosové a nákladové účty v súlade s platnými predpismi pre vedenie účtovnej evidencie v podvojnom účtovníctve.

26. Vo vzťahu k výroku IV. napadnutého uznesenia, ktorým konkurzný súd neschválil výdavky - mzdové nároky vo výške 11.651,08 eur, správkyňa namietla dôvod ich neschválenia súdom uvedený v bode 22. odôvodnenia uznesenia, a to, že tieto pracovné nároky boli vyplatené vlastnej advokátskej kancelárii na základe dohôd o vykonaní prác. Správkyňa dôvodí tým, že nezamestnávala v trvalom pracovnom pomere samostatnú pracovnú silu, ale podľa potreby vykonávala administratívne práce sekretárka a asistentka advokátskej kancelárie, najskôr Z. N. a po jej odchode na materskú dovolenku V. D.. Práce spojené s výkonom právnych služieb vykonávali aj zamestnanci advokátskej kancelárie ako koncipienti JUDr. Juraj Baláž a JUDr. Vendelín Benkóczki, ktorí ani nemohli byť v pracovnom pomere správkyne. Správkyňa súdu vytkla, že sa zamerala iba na zamietnutie výdavkov, bez reálneho posúdenia rentability takto vynaložených nákladov v konkurznom konaní, ktoré boli vyvolané veriteľom alebo úpadcom. Výčíslené pracovné výdavky boli správkyňou reálne zaplatené pracovníkom, ktorí tieto práce

vykonali, boli zaplatené aj odvody a daň tak, ako to správkyňa riadne zdokladovala a preukázala v konkurznom konaní pri objasňovaní námietok ku konečnej správe.

27. Vo vzťahu k výroku V., napadnutého uznesenia, ktorým konkurzný súd neschválil výdavky - vedenie účtovníctva vo výške 1.200,-- eur, správkyňa vyslovila nesúhlas s rozhodnutím súdu o neschválení tejto navýšenej časti odmeny za vedenie účtovníctva tvrdiac, že nemá ekonomické vzdelanie. Uviedla, že správca je povinný podávať daňové priznania, spracovať konečnú účtovnú závierku a zostaviť rozvrh, ktoré povinnosti mu vyplývajú zo zákona o účtovníctve. Správkyňa poukázala na to, že účtovníctvo za obdobie konkurzu znášala na vlastné náklady a uplatnila si proti podstate náklad na záverečnú účtovnú závierku, ktorej spracovanie je nevyhnutné pre zostavenie rozvrhu a ako podklad pre výmaz spoločnosti z obchodného registra pri ukončení konkurzu. S poukazom na uvedené je správkyňa toho názoru, že predmetný výdavok je opodstatnený a primeraný.

28. Správkyňa namietla aj výrok VIII., napadnutého uznesenia, ktorým jej konkurzný súd uložil povinnosť vrátiť do podstaty sumu neschválených výdavkov v celkovej výške 100.759,03 eur v lehote do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia. Správkyňa namietla dôvodnosť rozhodnutia v tejto časti, nakoľko neschválené výdavky správkyňa vyplatila za reálne a skutočne poskytnuté služby, ktoré boli uspokojené v zmysle zákona ako náklady proti podstate v priebehu konkurzného konania. Správkyňa reálne týmito finančnými prostriedkami nedisponuje, boli vyplatené oprávneným osobám, preto ak by boli výdavky neschválené ako neúčelne vynaložené, povinnosť vrátiť ich do konkurznej podstaty by mala vzniknúť subjektu, ktorý plnenie prijal. Správkyňa tvrdí, že vyplatenie všetkých sporných a namietaných výdavkov preukázala účtovnými dokladmi ako náklady proti podstate, ktoré sa uspokojujú prednostne.

29. Správkyňa v odvolaní namietla aj to, že napadnuté uznesenie o neschválení konečnej správy neobsahuje vo výrokovej časti podstatné údaje, a to výšku sumy určenú na rozdelenie veriteľom, výšku nákladov správy a výdavkov a výšku odmeny správcu, čím nie je daný právny základ pre rozvrhové uznesenie v zmysle 30 ods. 1 ZKV.

30. Správkyňa napokon poukázala na absenciu zákonných náležitostí rozhodnutia prvoistančného súdu tvrdiac, že napadnuté uznesenie nie je náležite odôvodnené, v dôsledku čoho je nepreskúmateľné a arbitrárne. Nedostatočnosť odôvodnenia vzhľadom predovšetkým v skutkovom odôvodnení rozhodnutia, ktorým súd náležite nevyhodnotil všetky dôkazy predložené správkyňou k námietkam konkurzného veriteľa. Vzhľadom na všetky svoje tvrdenia správkyňa odvolaciemu súdu navrhla, aby uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1K/307/2000-992 zo dňa 07. 10. 2019 podľa § 388 C. s. p., zmenil tak, že výdavky vo výrokoch I., II., III., IV. a V. uznesenia, súdom prvej inštancie neschválené, odvolací súd schváli. Správkyňa zároveň navrhla, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1K/307/2000-992 zo dňa 07. 10. 2019 v časti, ktorou správkyňa konkurznej podstaty úpadcu uložil povinnosť vrátiť do podstaty sumu neschválených výdavkov v celkovej výške 100.759,03 eur v lehote do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, zrušil a vyslovil, že na uspokojenie veriteľov pripadá suma uvedená v konečnej správe o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny správcu zo dňa 15. 04. 2019, doručenej súdu dňa 23. 04. 2019, vo výške 10.392,93 eur.

31. K odvolaniu správkyne konkurznej podstaty sa úpadca ani veritelia písomne nevyjadrili.

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací pred samotným vecným prejednaním odvolania najskôr zisťoval, či odvolanie smeruje proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné.

33. Podľa § 66c ods. 1 ZKV, ak tento zákon neustanovuje inak, po vyhlásení konkurzu a po povolení vyrovnania doručujú sa písomnosti súdu zverejnením v Obchodnom vestníku a vyvesením na úradnej tabuli súdu s výnimkou

a/ výzvy,

b/ opatrenia,

c/ uznesenia o vedení konania,

- d/ uznesenia podľa § 18 ods. 1,
- e/ uznesenia, ktorým sa ustanovuje súdny znalec,
- f/ uznesenia, ktorým sa ukladá povinnosť podľa § 127 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

34. Lehota na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu zverejnenému v Obchodnom vestníku je 30 dní odo dňa zverejnenia (§ 66c ods. 3 veta prvá ZKV).

35. Zákon č. 7/2005 Z. z., o konkurze a reštrukturalizácii nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2005 (ďalej len „ZoKR“). V zrušovacom ustanovení § 208 ZoKR bol (okrem iných) zrušený aj zákon č. 328/1991 Zb., o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Z prechodného ustanovenia § 206 ods. 1 ZoKR však vyplýva, že konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace, sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov. Keďže konkurz na dlžníka TZK, a.s., so sídlom Coburgova 84, 917 84 Trnava, IČO: 36 226 980, bol vyhlásený uznesením zo dňa 11. 05. 2001, sp. zn. 1K/307/2000, t. j. pred nadobudnutím účinnosti ZoKR, v zmysle prechodného ustanovenia § 206 ods. 1 ZoKR sa spravuje podľa ustanovení doterajšieho právneho predpisu, ktorým je zákon č. 328/1991 Zb., o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ktorý obsahuje tak hmotnoprávne, ako aj procesnoprávne ustanovenia. ZKV je osobitným procesným predpisom (lex specialis) k Občianskemu súdному poriadku ako všeobecnému procesnému predpisu (lex generalis), pričom ustanovenia O. s. p., sa primerane použijú len vtedy, ak ZKV nemá osobitné procesné ustanovenie. Procesné ustanovenia O. s. p., sa teda subsidiárne použijú vtedy, ak ZKV nemá osobitnú právnu úpravu (§ 66e ods. 1 ZKV).

36. Občiansky súdny poriadok bol účinný do 30. júna 2016. Dňom 1. júla 2017 nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex, ktorým je Civilný sporový poriadok. Uvedený procesný predpis, na rozdiel od právnej úpravy v O. s. p., zmenil koncepciu prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu vydanému vo forme uznesenia. Ustanovenie § 357 C. s. p., stanovuje taxatívny výpočet uznesení, proti ktorým je odvolanie prípustné a ktoré sa vzťahuje na uznesenia vydané podľa Civilného sporového poriadku. Prípustnosť odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie však môže vyplývať aj z osobitných právnych predpisov, medzi ktoré nesporne patrí aj zákon č. 328/1991 Zb., o konkurze a vyrovnaní. V konaniach podľa ZKV sa (okrem opatrenia) rozhoduje formou uznesenia, proti ktorému je odvolanie prípustné, pokiaľ tak ustanovuje tento zákon ako lex specialis.

37. Keďže v posudzovanom prípade je prípustné podať odvolanie proti uzneseniu konkurzného súdu zverejnenému v Obchodnom vestníku v lehote 30 dní odo dňa jeho zverejnenia (§ 66c ods. 3 ZKV), odvolanie proti napadnutému uzneseniu o konečnej správe o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, je procesne prípustné, hoci takéto uznesenie nie je výslovne uvedené v rámci taxatívneho výpočtu uznesení, proti ktorým je odvolanie prípustné v zmysle § 357 písm. a/ až o/ C. s. p., účinného od 1. júla 2016.

38. Následne preto odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) prejednal odvolanie v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie správkyne konkurznej podstaty, JUDr. Viery Kubicovej, je dôvodné.

39. Správkyňa (ďalej tiež „odvolateľka“) v odvolaní namietla nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie vecí v časti výrokov prvoinštančného (konkurzného) súdu o neschválení výdavkov, špecifikovaných ako právne služby (výrok I), prenájom motorových vozidiel (výrok II.), kurzové rozdiely (výrok III.), mzdové nároky (výrok IV.) a vedenie účtovníctva (výrok V.). Rovnako namietla uloženie povinnosti jej osobe vrátiť do podstaty sumu neschválených výdavkov v celkovej výške 100.759,03 eur (výrok VIII., IX.), tvrdiac, že neschválené výdavky vyplatila za reálne poskytnuté služby, ktoré boli uspokojené ako náklady proti podstate v priebehu konkurzného konania, preto správkyňa týmito finančnými prostriedkami nedisponuje, nakoľko boli vyplatené oprávneným osobám. Správkyňa tvrdí tiež, že napadnuté uznesenie o neschválení konečnej správy neobsahuje vo výrokovej časti podstatné náležitosti, ktoré by takéto uznesenie obsahovať malo. Správkyňa súdu prvej inštancie napokon vytkla

nepreskúmateľnosť odôvodnenia jeho rozhodnutia, dôvodiac absenciou vyhodnotenia všetkých dôkazov predložených správkyňou pri odstraňovaní námietok konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s..

40. Podľa § 29 ods. 1 veta druhá ZKV, správca konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku z podstaty.

41. Súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15 dní odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené na úradnej tabuli súdu, môžu proti nim podať námietky. Konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd

na pojednávaní, na ktoré predvolá správcu, úpadcu a konkurzných veriteľov, ktorí podali námietky, prípadne aj veriteľský výbor, a rozhodne o nej uznesením, ktoré im doručí a vyvesí na úradnej tabuli súdu (§ 29 ods. 3 a 4 ZKV).

42. Podľa § 30 ods. 1 ZKV, po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov vydá súd rozvrhové uznesenie.

43. Zákon výslovne nepredpisuje, aké náležitosti by mal obsahovať výrok uznesenia o schválení konečnej správy, z rozhodovacej praxe súdov je však zrejmé, že vo výroku uznesenia by mala byť identifikovaná konečná správa s uvedením dátumu, kedy bola vyhotovená, menom správcu konkurznej podstaty, menom alebo názvom úpadcu a mal by obsahovať ďalšie tri podstatné údaje, a to výšku sumy určenej na rozdelenie veriteľom, výšku nákladov správy a výšku odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty.

44. Odvolaním napadnuté uznesenie o konečnej správe o speňažení majetku z konkurznej podstaty úpadcu TZK, a.s. a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu,

vo výrokovej časti označené podstatné údaje obsahuje (resp. z neho vyplývajú), vrátane výšky sumy určenej na uspokojenie veriteľom (výrok IX.), z dôvodu ktorého je námietka správkyne o absencii výšky sumy určenej na rozdelenie veriteľom, nedôvodná. Pokiaľ ide o výšku nákladov správy a výdavkov a výšku odmeny správkyne, táto je súdom prvej inštancie uvedená odkazom na konečnú správu zo dňa 15. 04. 2019, súdu doručenú dňa 23. 04. 2019 - výrok VI., nasledujúci po predchádzajúcich výrokoch o neschválení výdavkov vyčíslených v konečnej správe. Uvedený spôsob špecifikovania podstatných náležitostí uznesenia zákon nevyklučuje, keďže zákon náležitosti výrokovej časti uznesenia o schválení konečnej správy, ani nevymedzuje.

45. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vo výroku I. odôvodnenia svojho rozhodnutia zo dňa 07. 10. 2019 neschválil výdavky - právne služby

vo výške 33.789,43 eur, uvedené v článku V. bod. 5.2. konečnej správy o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15. 04. 2019, doručenej súdu dňa 23. 04. 2019, kumulované pod položkou 5.2.4. „Ostatné náklady spojené

s udržiavaním a správou podstaty”. Prvoinštančný súd označené výdavky neschválil na tom skutkovom základe, že tieto boli fakturované spoločnosťou Kubicová, Benkóczki, Baláz - advokáti, s.r.o., ktorej sídlo je totožné so sídlom správkyne a osobou správkyne, ktorá má byť (resp. jej kancelária) objektívne schopná zabezpečiť výkon správy majetku úpadcu a pokiaľ takúto kanceláriu nemá, mala by sa prípadu vzdať.

46. V otázke zastupovania správcu konkurznej podstaty advokátom, odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 104/08 zo dňa 24. 09. 2008, v ktorom ústavný súd vyslovil, že ak správca konkurznej podstaty, zastúpený v incidenčnom spore, je úspešný, má nárok na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia advokátom, súčasne že o oprávnenosti a účelnosti výdavkov vzniknutých činnosťou správcu konkurznej podstaty sa rozhoduje v konkurznom konaní a nie v rámci incidenčných sporov. Ústavný súd nevyklúčil, že by sa správca konkurznej podstaty

nemohol dať zastúpiť advokátom (resp. advokátskym koncipientom) pôsobiacim v kancelárii, ktorej súčasťou je aj samotný správca. (Aj) s poukazom na uvedené rozhodnutie má odvolací súd za to, že samotná okolnosť spočívajúca v totožnosti kancelárie poskytujúcej právne služby s kanceláriou správcu, nie je sama osebe dôvodom pre nepriznanie výdavkov spočívajúcich v nákladoch na právne služby poskytnuté spoločnosťou Kubicová, Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., správkyni pri zastupovaní úpadcu v jednotlivých súdnych sporoch. Namieste môže byť prípadné krátenie výdavkov na právne služby, avšak len za predpokladu, že tieto budú konkretizované s vyšpecifikovaním tých, ktoré sú podľa súdu nehospodárne a neúčelne vynaložené. V nevyhnutnom rozsahu má však aj správca, zastúpený advokátom z advokátskej kancelárie, v ktorej pôsobí aj správca, nárok na priznanie výdavkov vynaložených na právne zastúpenie, v opačnom prípade by mohlo ísť o odmietnutie práva na prístup k spravodlivosti, ktorého eminentnou zložkou je právo na zastúpenie advokátom.

47. Rovnako súd prvej inštancie neschválil vo výroku II. odvolaním napadnutého uznesenia, výdavky za prenájom motorových vozidiel vo výške 11.639,59 eur uvedené v článku V., bod 5.2. konečnej správy o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15. 04. 2019, doručenej súdu dňa 23. 04. 2019, kumulované pod položkou 5.2.4. „Ostatné náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty“. Súd prvej inštancie náklady na prenájom motorových vozidiel vyhodnotil za nehospodárne a neúčelne vynaloženie finančných prostriedkov v konkurze, ktorý výdavok nie je možné priznať na ťarchu konkurznej podstaty úpadcu. V odôvodnení rozhodnutia dôvodí zaplatením sumy za prenájom motorového vozidla spriaznenej osobe, keď správkynia uzavrela zmluvu o nájme dopravného prostriedku (zo dňa 27. 06. 2001) so spoločnosťou CORPORA, a.s., v ktorej je správkynia členkou dozornej rady, súčasne dňa 02. 01. 2007 uzavrela správkynia zmluvu o nájme dopravného prostriedku so spoločnosťou Kubicová, Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., a teda zvýhodnila vlastnú advokátsku kanceláriu.

48. Aj v prípade tohto výdavku odvolací súd zdôrazňuje, že nemožno odmietnuť priznanie nákladov za prenájom motorových vozidiel rýdzo z dôvodu, že tento bol realizovaný v spolupráci s vyššie označenými spoločnosťami. Je nepochybné, že správca konkurznej podstaty po vyhlásení konkurzu nastupuje namiesto štatutárnych orgánov dlžníka (úpadcu) a vykonáva ich pôsobnosť vo vzťahu k nakladaniu s majetkom spoločnosti, na ktorú bol vyhlásený konkurz. Správca má povinnosť spravovať (a opatrovať) majetok úpadcu s odbornou starostlivosťou a za tým účelom je povinný (nútený) vykonávať úkony aj mimo sídla svojej kancelárie. Je nepochybné, že v posudzovanej veci správkynia (so sídlom kancelárie v Bratislave), vykonávala úkony aj mimo Bratislavu; bolo preto na súde prvej inštancie posúdiť ich hospodárnosť v prípade ich vykonania prenajatým motorovým vozidlom alebo napríklad verejnou dopravou, nie je však namieste nepriznať ich vôbec len z titulu použitia motorového vozidla (vozidiel) prenajatých od označených spoločností. Správcu nemožno nútiť na zakúpenie motorového vozidla, nakoľko vlastníť majetok (vrátane hnutel'ného) je vo všeobecnosti právom, nie povinnosťou osoby, či už fyzickej alebo právnickej. Prenájom dopravného prostriedku je potom jedným zo spôsobov, ktorým správca realizuje výkon jednotlivých úkonov (okrem už spomenutej možnosti realizovať ich verejnými dopravnými prostriedkami). Je potom na konkurznom súde vyhodnotiť hospodárnosť vykonávaných úkonov realizovaných označenými spôsobmi dopravy. Avšak v prípade úkonov nevyhnutných pre správu majetku úpadcu, je namieste tieto vyhodnotiť ako účelné a náklady na ich vykonanie priznať, naopak náklady za úkony nad ich rámec znížiť, resp. ich nepriznať vôbec (za súčasnej špecifikácie takto vyhodnotených úkonov). Pri zvažovaní účelnosti či neúčelnosti toho-ktorého úkonu je potrebné zároveň prihliadnuť aj na tú skutočnosť, že konania, v ktorých správkynia úkony vykonávala, boli vyvolané nie ňou samotnou. Je tiež potrebné prihliadnuť na spotrebované pohonné látky, bez ohľadu na to, či by cesta bola vykonaná vlastným alebo prenajatým motorovým vozidlom, ako aj stratu času venovaného jednotlivým cestám.

49. Súd prvej inštancie vo výroku IV. uznesenia neschválil výdavky - mzdové nároky vo výške 17.311,21 eur v článku V. bod 5.3. konečnej správy o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15. 04. 2019, doručenej súdu dňa 23. 04. 2019, pod položkou 5.3.1. „Mzdy, odmeny z DČP, odstupné, náhrady za dovolenky (po odpočítaní dane zo závislej činnosti a povinných poistných odvodov z miezd zamestnancov)“, s odôvodnením, že odmeny boli poskytnuté zamestnancom advokátskej kancelárie,

ktorá je totožná s osobou správkyni konkurznej podstaty, a to v situácii, keď úpadca mal v tom čase vlastných zamestnancov, ktorí boli objektívne schopní plniť predmetné úlohy v rámci svojich pracovných povinností. Prvoinštančný súd dôvodil predovšetkým poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 8/2005 Z. z., o správcoch, podľa ktorého správca na účel zabezpečenia riadneho výkonu správcovskej činnosti zamestnáva potrebný počet zamestnancov v pracovnoprávnom vzťahu. Počet zamestnancov, ktorý je na výkon správcovskej činnosti potrebný, žiadny právny predpis neustanovuje, preto závisí od množstva konaní, v ktorých je konkrétny správca ustanovený do funkcie správcu (resp. predbežného správcu), ako aj od náročnosti jednotlivých konaní, v ktorých je do funkcie ustanovený, koľko zamestnancov v pracovnom pomere je nevyhnutné, aby zamestnával. Pokiaľ je však správca schopný zabezpečiť riadny výkon správcovskej činnosti pomocou iných vhodných opatrení, nie je povinný zamestnávať žiadnu osobu

v pracovnoprávnom vzťahu. Zákon pojem „iné vhodné opatrenie“ opäť nedefinuje, je preto na výklade súdu, aký úkon zaň bude považovať, a teda či pod neho je možné subsumovať aj úkon uzavretia dohôd o pracovnej činnosti alebo nie. Pre úplnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia bude preto potrebné sa s uvedenou okolnosťou v ďalšom konaní tiež vysporiadať, nepostačuje len argument spočívajúci v tvrdení o uzavretí dohôd so zamestnancami vlastnej advokátskej kancelárie.

50. Vo výroku V., odvolaním napadnutého uznesenia, súd prvej inštancie neschválil výdavky - vedenie účtovníctva, uvedené vo výške 1.200,-- eur v článku VI. bod 6.1. konečnej správy o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15. 04. 2019, doručenej súdu dňa 23. 04. 2019, pod položkou 6.1.3. „Vedenie účtovníctva + konečná účtovná závierka“. Neschválenie tejto položky prvoinštančný súd odôvodnil tým, že aktualizáciou konečnej správy za obdobie od 10. 09. 2014 (kedy správkynia predložila pôvodnú, neschválenú konečnú správu) do 15. 04. 2019 (predloženie „novej“ konečnej správy) správkynia len navýšila výdavky na účtovníctvo konkurzu na úkor uspokojenia konkurzných veriteľov bez toho, že by v tomto období prebiehali podstatné úkony zo strany správkyni, ktoré by mali dosah na rozsah účtovných záznamov úpadcu.

Na strane druhej, súd prvej inštancie konštatoval, že správkynia nie je účtovníčkou a ekonómkou, pričom je však povinná riadne zabezpečiť vedenie účtovníctva v predmetnom konkurznom konaní. Súd sa však nevyjadril k tej okolnosti, či vedenie účtovníctva nebola správkynia povinná zabezpečiť aj v období nasledujúcom po neschválení pôvodnej konečnej správy zo dňa 08. 09. 2014, súdu doručenej dňa 10. 09. 2014, t. j. v období rokov 2015 až 2019, za ktoré si výdavky za vedenie účtovníctva vyúčtovala, a teda či si výdavok v sume 1.200,-- eur skutočne uplatnila neoprávnene. V dôsledku uvedenej okolnosti je uznesenie súdu prvej inštancie v predmetnej časti nepreskúmateľné.

51. Naopak, odvolací súd sa stotožňuje s vyjadrením súdu prvej inštancie vo vzťahu k odôvodneniu výroku III. odvolaním napadnutého uznesenia, ktorým prvoinštančný súd neschválil výdavky - kurzové rozdiely vo výške 42.478,93 eur, ktorá položka nepredstavuje reálne plnenie zo strany správkyni, ale ide o účtovnú operáciu v účtovníctve úpadcu titulom účtovania kurzových rozdielov v podvojnóm účtovníctve. Tento „výdavok“ by nemal znižovať konkurznú podstatu úpadcu a nie je možné ho priznať správkyni na ťarchu konkurzných veriteľov.

52. Napokon, odvolací súd za dôvodnú vyhodnotil námietku odvolateľky týkajúcu sa jej povinnosti vrátiť do podstaty sumu neschválených výdavkov v celkovej výške 100.759,03 eur, do 15 dní od právoplatnosti uznesenia (výrok VIII. odvolaním napadnutého uznesenia). Predmetné, neschválené výdavky, správkynia vyplatila za poskytnuté služby konkrétnym subjektom (okrem kurzových výdavkov, v prípade ktorých nejde o správkyniu reálne vynaložený výdavok, ale o účtovnú operáciu podľa zákona o účtovníctve), a teda finančnými prostriedkami už nedisponuje. Nápravy by sa bolo možné domáhať v osobitnom konaní o náhradu škody voči správkyni, nie však uložením povinnosti jej osobe v uznesení o konečnej správe a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu.

53. Odvolací súd na základe všetkých vyššie opísaných zistení dospel k záveru, že odvolanie správkyni konkurznej podstaty, JUDr. Viery Kubicovej, je dôvodné, preto napadnuté rozhodnutie konkurzného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C. s. p., zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 C. s. p., vrátil na ďalšie konanie.

54. Podľa § 391 ods. 2 C. s. p., je súd prvej inštancie právnym názorom odvolacieho súdu viazaný.

55. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. v spojení s § 66f zákona č. 328/1991 Zb.).